

СТАНОВИЩЕ

от професор Анри Кулев Андреев

/ почетен професор в Нов Български Университет/

за участие в конкурс за професор на НБУ

по професионално направление 8.4

„Театрално и филмово изкуство“/Кинознание, киноизкуство и телевизия/

М.Ф. , Департамент „Телекомуникации“ ,

обявен в Д.В. бр.66/15.08.2017,

с кандидат

доц. д-р Иван Иванов Драганов

МОНОГРАФИЯ

„Четвъртата възможност – университетска телевизия“

В търсене на верни отговори на зададени трудни въпроси... Така бих могъл да определя хабилитационния труд на доц.д-р Иван Иванов Драганов - „Четвъртата възможност – университетска телевизия“.

Анализирайки и систематизирайки огромна по размер информация , доц.д-р Драганов превръща на пръв поглед шизофренично пъстрия пъзел на държавните, частни и национални телевизии в ясна и логически изградена картина.

Уводът на монографията е безпощаден анализ на т.н. информационно общество, в което живеем. Напрежението, което индуцират в съзнанието и на децата и на възрастните телевизионните новинарски и реалити формати в търговските телевизии ни вкарват в безкрайните простори на глупостта ,на злото и насилието. Редовното гледане на телевизия сериозно засяга развитието и функционирането на мозъка. Тревога, редувана със скука и апатия, губене на реалната връзка с действителността, очакване на големи и илюзорни мечти в търсене на мълниеносна популярност и т.н и т.н. все неща, които директно рушат ценностната система, на която се крепи общоприетия морал. На базата на огромната информация ,с която разполага, доц.д-р Иван Драганов формулира

стрякащи по своята актуалност въпроси ,обрисува проблеми и стига до шокиращи и непознати за повечето от нас изводи.

Сам по себе си уводът на монографията би могъл да бъде развит в отделно философско изследване – разсъждение върху проблемите на аудиовизуалното пространство.

Не познавам по-информиран и по-точно формулиращ тезите си човек от доц.д-р Драганов. А това е силно качество. Да откриеш сред безкрая с нищо незабележим факт, новина, реалити, филм, да го отделиш и посочиш,разбирайки,че натрупването на „тези нищожни реакции от делника“ водят до привикване към злото, загубване смисъла на образованието, на обществото, на държавата – това е рядко качество,което кандидатът притежава. Ценното в случая е свободните преминавания от световния и европейски телевизионен пейзаж към българския,благодарение на професионализма, на човешките и морални качества на доцент Драганов.

В монографията авторът подробно разглежда модела ВВС - ефективен и обществено полезен. На този фон са показани лошите практики на националните обществени оператори и тяхната политическа зависимост, направена е връзка със забавяне на либерализацията на телевизионния пазар в България и анализ на проблемите пред обществените и комерсиални телевизии. Разглеждайки проблема за вътрешната свобода и в търсене на повече духовност, авторът естествено преминава към идеята за смисъла и значението на университетската телевизия. Освободена от политически натиск, в нова програмна ниша, с академична толерантност и неподвластна на корупцията, с възможност да се чуе гледната точка на младите хора. А това е важно,защото както напомня доц. д-р Драганов „електронните медии променят ценностите, а ценностите променят природата на нашето общество“.

Така стигаме до същността на монографията – разгледани и сравнени са университетските телевизии по света и е построена концепцията за университетска телевизия в НБУ, като алтернатива на съществуващите телевизионни модели. Като човек с голям опит, доц.д-р Драганов е развил и програмната схема на бъдещата телевизия като с това е разработил първата и най - сложна практическа платформа,върху която може да се стъпи,която може да се доразвие и обогати... Модел за нови идеи и действия. Мисля ,че това е важна част от приносите заложиени в монографията.

Ще добавя още към приносите:

Ясно формулирани цели на университетската телевизия – да подготвя студентите ,да създава независима медия,да налага европейски практики,да поставя и коментира проблеми,да създаде база за производство и т.н и т.н.

Ясно формулирани задачи – да образова.

Ясно формулирани програмни приоритети – нов дебат между власт и гражданско общество.

Ясно формулирани програмни идеи – атрактивна информация, която да образова , да формира естетически вкус.

Дано един ден да видим осъществена човешката надежда на доцент д-р Драганов,в която всички ние вярваме – в съзнанието на студентите да бъде изграден и развит духът на свободната мисъл и те вътрешно да се превърнат в независими хора.

Кандидатът има научно-образователна степен доктор , а от ноември 2012 г. научно звание „доцент“. Изпълнил е нормата за научно-творческа заетост и активно работи със студенти, участва в програмата за обучение на преподавателския състав. Преподавател,организатор,автор на статии за киното и медиите в България,член и председател на много български и международни журита.С огромния си опит на всички нива в киното и телевизията,с експертното си участие в програмният комитет на EBU,в Европейската асоциация на регулаторните органи EPRA, в експертният съвет на СЕМ и др. доц.д-р Драганов е специалист от висока класа.

Той е и в основата на екипа по създаване на университетски телевизионен студийен комплекс – една огромна възможност за практическо развитие на студентите и програмите на буквално всички департаменти на НБУ и основна предпоставка за създаване на телевизия на НБУ.

Познавам Иво Драганов от дълги години като човек ,пълен с енергия и идеи.Свързва ни човешко и професионално приятелство. Убеден съм ,че той е един от най-големите специалисти в тази област. Разчитам на неговия опит и професионализъм да раздвижим и убедим обществената телевизия БНТ в необходимостта от създаване на детски,анимационен ,телевизионен канал – нещо попълно и свързано с проекта на телевизия на НБУ и професионалното развитие на студентите ни.

В заключение, предлагам на уважаемото научно жури доц. д-р. Иван Иванов Драганов да придобие академична длъжност „професор“ по професионално направление 8.4 „Театрално и филмово изкуство“/Кинознание, киноизкуство и телевизия/.

Гласувам с да.

София, 29.11.2017

проф. Анри Кулев